NOVINY
OBCE KOZOJEDY

Zdeňka Svobodová – nejstarší občanka Kozojed

V lednu oslavila své 90. narozeniny nejstarší kozojedská občanka, paní Zdeňka Svobodová. Narodila se v Kozojedech u Procházků č. 11 dne 10. 1. 1934 jako nejstarší ze čtyř sourozenců, mladší o dva roky byla dvojčata Blanka a Milka, později přibyl bratr Václav.

Jak vzpomínáte na vaše vzdělávání, na školy, které jste navštěvovala?

Do základní školy jsem chodila do Kozojed, bylo to devět tříd - devátá byla označována jako JUK – jednoroční učební kurz. Chodila jsem do školy za války. Ve škole jsme se učili němčinu, ale jinak nás děti válka nijak nepoznamenala. Vzpomínám si, že koncem války jsme se museli učit u Breburdů, protože ve škole byli při odsunu ubytováni uprchlíci, jiní byli v Liblíně v zámku. Po ukončení ZŠ jsem šla na čtyřleté Pedagogické gymnázium v Plzni. To byla budova na Chodském náměstí, dnešní PF. U naší školy byla základní škola, první až pátý ročník, a my jsme se na nich učili učit. Na praxi jsme chodili od druhého ročníku jeden den v týdnu. Měla jsem oblíbené předměty matematiku a fyziku, ale učili jsme, co nám vedoucí přidělili. Během studia jsme při slavnostních příležitostech nosili svazácké košile, na vyučování ne. Při studiích jsem bydlela v Plzni napřed na Roudné, pak v Karlově ulici u příbuzné. Na neděli jsem jezdila autobusem domů do Kozojed. Soboty byly tehdy pracovní. Do Plzně zpět jsem jela v pondělí, autobusy byly přecpané. V roce 1953 jsem studium ukončila, maturovala jsem z češtiny, ruštiny, pedagogiky, matematiky a fyziky. Fyzika byl můj volitelný předmět.

Jak jste začínala učit?

Po maturitě jsem na rok nastoupila do ZŠ Kralovice, poté jsem dva roky učila na Liblíně a dva roky v Čivicích. V Liblíně byla dvoutřídka, v Čivicích jednotřídka. Učila jsem se učit více tříd najednou. Nebylo to jednoduché.

A co rodina?

Po maturitě jsem se vdala za Jiřího Svobodu z Plzně, který učil v Kozojedech na ZŠ. Učil tam i mne, dokud jsem chodila na ZŠ. V r. 1959 se nám narodila dcera Zdeňka a já šla na mateřskou dovolenou. Bydleli jsme ve dvou malých místnostech u Šimiců. Mateřská dovolená byla tehdy pouze šest týdnů. Rozvázala jsem pracovní poměr a byla s dcerou doma. Po pěti letech se nám narodila další dcera – Jiřina. Po krátké mateřské dovolené jsem nastoupila do práce, tentokrát do mateřské školy do Kozojed. Jiřinku mi hlídala sestra Blanka, která měla stejně starou dceru. Později bych si ji bývala mohla brát do MŠ s sebou, ale nešlo to, protože mne neposlechla.

Pak jste učila zase na základní škole.

Ano, po roce v MŠ jsem začala učit v Kozojedech na ZŠ. Otevřeli tam na nižším stupni třetí třídu – bylo dost dětí. Já měla pátou třídu, nižší třídy učily pí uč. Jahnová a Bulínová. Nastoupila jsem za ředitele p. Janečka, po něm ředitele dělal můj muž. Začátkem sedmdesátých let odešel do Plzně dělat inspektora. V Kozojedech jsem učila až do penze, do r. 1989. Nejprve jsem byla na nižším stupni, pak jsem se stala zástupkyní ředitele p. Vodrážky a začala učit na vyšším stupni přírodopis, zeměpis a další předměty. Byla jsem tehdy jediná žena ve sborovně vyššího stupně mezi mnoha muži – p. Vodrážka, Tlustý, Říha, Hirt, Vild. Žádná feminizace! Přiškoleno bylo 12 obcí. Když jsem byla v důchodu, chodívala jsem na zástupy, nejčastěji do Zvláštní školy do Kralovic. Byl tam výborný kolektiv učitelů a obdivovala jsem, jak to učitelé uměli s dětmi. Ty se chovaly velmi dobře a co měly umět, to také uměly. Po vyučení se z nich pak stali dobří pracovníci. Škoda, že se tento typ školy teď ruší.

Pak jste postavili v Kozojedech dům.

Od Šimiců jsme se v r. 1963 odstěhovali ke Špirkům. V r. 1971 jsme si začali stavět dům. Po dvou letech jsme se do něj nastěhovali, ale ještě jsme ho dodělávali. Žilo se nám v něm dobře. Děvčata odešla do škol, a pak se vdala. Jezdily nás s rodinami navštěvovat. Mám čtyři vnoučata. Nejstarší Martin (40 let) se narodil den po mých padesátých narozeninách. Má už svoje dcerky Nikolku a Lucinku, moje pravnučky. Další vnoučata jsou David a Markétka (32) a nejmladší je Iva (29). Vnoučata jsme často hlídali. Můj muž byl už v důchodu, tak hlídal, nejčastěji Martina. Ten už později k nám na hlídání nejezdil, mívali jsme tam pak tři mladší vnoučata. Plzeňáci se těšili na Markétku, ta jim vymýšlela všelijaké hlouposti. Jezdívali jsme s nimi do Kralovic na zmrzlinu a na různé výlety. V zimě jsme je s bruslemi vozili k rybníku na návsi. Naučila jsem je všechny jezdit na kole. Všichni vystudovali vysoké školy a teď už jsou zaměstnaní. Bohužel mi před mnoha lety (v r. 2004) zemřel můj muž a já zůstala sama. Musela jsem se o vše postarat.

Vzpomínám si, že jste vedla cvičení a nácviky spartakiád.

Celá léta jsem v Kozojedech vedla cvičení žen. Několikrát jsem i vedla nácviky spartakiády. V r. 1985 to byla skladba na Dvořákovy Slovanské tance – měly jsme žluté sukně, bílé halenky a u pasu uvázané šátky. To jsme pak byly spolu v Praze na Strahově. Bydlely jsme v tělocvičně na Jižním Městě, mohly jsme do divadel a různých památek. Po Praze jsme jezdily zadarmo městskou dopravou. Líbilo se nám, jak rychle nás pražské autobusy svezly a po cvičení zase odvezly ze Strahova. Často jsme po trénincích zůstaly v hledišti stadiónu a sledovaly ostatní skladby. Organizace celé akce asi nebyla jednoduchá, ale byla výborná. V r. 1990 jsme jako ženy cvičily v modrých dresech s kuželi. To už byla jen okresní kola, celostátní spartakiáda se nekonala. Chodívaly jsme hrát volejbal – na hřiště a v zimě do tělocvičny. Všechny jsme byly „začátečnice“, ale vydrželo nám to léta.

Později jste se věnovala turistice, jízdě na kole.

Když už jsem nebyla sportovně aktivní, začaly jsme se s mojí sestrou Blankou věnovat turistice. Tak 10–15 km denně. Část cesty jsme šly pěšky, část se třeba svezly autobusem nebo se domluvily s dcerami a šly jim někam naproti.

... pokračování ze str. 1

Také jsme jezdily na kole. Jely jsme třeba do Kralovic, kola nechaly u Jíchů a do města šly pěšky. Něco jsme si nakoupily a pak zase zpět na kole. Později jsem už jezdila jen po Kozojedech, na hřbitov, nakoupit. Přestala jsem na něm jezdit asi před třemi roky. Autem jsem jezdila také asi do 85 let. Jezdily jsme s Blankou na výlety, na návštěvy. Pak jsem měla operaci očí a začala hůř vidět. Už jsem si netroufla jít k lékaři pro potvrzení na řízení auta.

A co obecní kronika?

Tu založil v 50. létech minulého století a dále vedl můj manžel Jiří Svoboda. Na několik let ho vystřídala paní Jiřina Majerová. Když manžel přešel do důchodu, ujal se zase zápisů. Po čase ho přepisování textů do velké silné knihy unavovalo, tak jsem se této činnosti ujala já. On zprávy sestavoval a já je jen zapisovala, a to jsme tak dělali 7 roků, až do jeho smrti. Od roku 2004 jsem zastávala funkci obecní kronikářky. Dopsala jsem první svazek a přes polovinu druhé knihy. Zápisy byly o dění v Kozojedech a přilehlých obcích. Kroniku jsem psala 15 let do svých 85 let. Dělala jsem to ráda.

Máte ještě nějaké spolužáky, vrstevníky, se kterými se potkáváte?

Potkávám se se Zdeňkou Širokou z Kaceřova – mojí spolužačkou. Další moje spolužačka byla Jiřina Beranová (Sinkulová z Kozojed), ta ale nedávno zemřela. Ještě se potkáváme se spolužákem Jaroslavem Bechem z Liblína. Dalším spolužákem je Královec z Čivic. Měli jsme několik srazů se spolužáky ze základní školy. Naposledy asi před 20 lety v Kralovicích. Častěji jsme se vídali se spolužáky z plzeňského gymnázia. To jsme se scházeli pravidelně po pěti letech. Když nám bylo 70 let, začali jsme srazy dělat po roce. Teď už se nescházíme. Zbyly jsme jen dvě spolužačky. Občas se s Růženou setkáme, telefonujeme si.

Jaké jste měla koníčky?

Ruční práce mne moc nebavily. To jsem radši dělala na zahrádce. Měla jsem skalku, ovocné stromy, zeleninu jen ze začátku, pak jsme to zrušili. Chodila jsem zalévat na školní zahradu. A abych nemusela obcházet kolem sousedů, udělali mi žebříček přes hradbu. Já přelezla, zalila a zase přelezla rovnou před náš dům. Každý den jsem musela udělat něco užitečného. Ráno jsem porozmýšlela, když jsem nevymyslela nic, alespoň jsem šla vybílit sklep.

Jezdívali jste na dovolenou?

Na dovolenou jsme jezdili, když byly holky malé. Měli jsme partu – Houdovi z Kralovic, Němcovi z Kozojed, Beranovi, Fantovi a my. Pět aut. Jezdili jsme s dětmi pod stan, děti si rozuměly a my také. Cestovali jsme hlavně po Čechách, jednou jsme byli i u Baltu. Byla tam zima, vykoupali jsme se jen jednou. Když děti odrostly, jezdili jsme s mužem – poznávací zájezdy. Byli jsme ve Španělsku, v Pobaltských republikách (odměna při odchodu do důchodu), na Slovensku.

Jak se vám vede teď?

Do listopadu jsem byla sama v Kozojdech ve svém domě. Topila jsem si, vařila a nikam jsem nechtěla. Dcery mne často navštěvovaly a pomáhaly mi. Měla jsem i pečovatelku. Pak už to ale nešlo – když jsem upadla, nedokázala jsem se sama zvednout a dcery o mne měly strach. Poprosila jsem je, aby mi sehnaly nějaký pečovatelský dům, abych byla mezi svými. Jsem teď v Plzni v Longevitě a jsem tu spokojená. Jsou tu dobré vztahy mezi klienty i sestřičkami. Bydlím s jednou paní, vyhovíme si. Máme společnou kuchyňku a obývací pokoj a koupelnu. Jídlo nám vozí, mohly bychom si ale i uvařit. Dcery za mnou chodí každý den, vodí mne na procházky po Plzni, po parku.

Jakou máte radu na dlouhověkost?

Žádnou.

Jak by tedy měl člověk žít?

Střídmě. A přiměřeně se pohybovat. A taky jsou to trochu geny. Můj otec byl čiperný do dlouhého věku. Byl veselý, společenský, každý pro něj byl Pepík. Vzpomínám si, jak mě jednou rozčílil. Byl už starý a pomáhal p. Urbanovi na střeše u školy. Chodil po římse. Vynadala jsem mu a on na to: „A víš, jak je tu krásně, ten výhled?“

Rozhovor s paní Svobodovou jsme uskutečnily v bytě u její dcery Jiřiny. Paní Svobodová je sice tělesně pomalejší a opatrná, chodí s chodítkem. Duševně je však velmi fit, vypráví, vše si pamatuje, je pozitivní. Přejeme jí, aby byla zdravá a spokojená, stále svěží a optimistická. Jb

K přání paní Svobodové se připojujeme ještě jednou všichni z Obecního úřadu Kozojedy. Přejeme jí co možno nejvíce zdraví, optimismu, pohody a spokojenosti.

Celkové vítězství Jana Štěrby v regionálním finále soutěže „Hledáme nejlepšího mladého chemika”

Naše škola má důvod k oslavě! Jan Štěrba, žák devátého ročníku, se stal vítězem regionálního finálového kola soutěže, kterého se zúčastnilo 30 nejúspěšnějších žáků krajského kola.

Soutěž „Hledáme nejlepšího mladého chemika” je prestižní akcí, která zkoumá znalosti a dovednosti mladých chemiků z celé republiky. Soutěž je tříkolová, tvoří ji školní kolo, krajské kolo a regionální finále. Letošní 12. ročník soutěže se těší rekordnímu zájmu.

Během školních kol, která probíhala od září do konce listopadu, bylo testováno 22 295 žáků ze 767 ZŠ.

Regionální finále soutěže proběhlo ve školních laboratořích na Střední škole obchodní v Českých Budějovicích. Jenda se skvěle vypořádal s různými úkoly a testy a jeho bodový zisk z teoretické a praktické části obou kol vedl k získání 1. místa a postupu do celostátního finále, které se uskuteční 13. června 2024 v prostorách Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice. 40 finalistů ze všech krajů, kde probíhala regionální kola, změří své síly v testu teoretických znalostí a v laboratorní zkoušce praktických dovedností.

Jenda v soutěži ukázal nejen své vědecké nadání, ale také svou pečlivost a systematický přístup ke studiu rozšiřujícího učiva. Jsme na něj pyšní a přejeme mu hodně skvělých zážitků v celorepublikovém finále!

Mgr. Lenka Hodková

PLZEŇSKY deník www.plzensky.denik.cz

Proč se u přijímaček daří žákům z malé školy v Kozojedech?

Žáci Základní školy Kozojedy mají nejlepší výsledky z testů na střední školy z českého jazyka ze všech škol v okrese. Reportér Deníku se právě do této školy vydal, aby zjistil, proč tomu tak je.

Přijímačky s Deník.cz

DĚTI se ve své škole cítí příjemně. Foto: Deník/Pavel Bouda

PAVEL BOUDA

Podle exkluzivních dat, které získal Deník od Cermatu, si v posledních letech vedly na Plzeňsku nejlépe v přijímačkách z českého jazyka děti ze Základní školy v Kozojedech. Škola s nimi před přijímačkami, které je čekají 12 a 15. dubna, dělá speciální přípravu se zvláštním důrazem na testy, které se pak mohou u zkoušek objevit.

VELKÁ RODINA

Je krátce před desátou hodinou a na kozojedské základní škole je velká přestávka. Přesto mě na chodbách nevítá hlasitý dětský křik ani opakované napomínání pedagogů, tak charakteristické pro jiné školy. Ne že by zde panovalo naprosté ticho, ale klenuté prostory bývalé fary působí klidným až rodinným dojmem a žáci se zde podle její ředitelky cítí opravdu jako ve velké rodině.

„Jsme malá venkovská škola a máme celkem asi sto žáků, což je v průměru 12 až 14 dětí ve třídě. Někdy třídy spojujeme a děti se tak učí samostatnosti, a když jim to nejde, ti lepší je táhnou. Musím připomenout, že vliv na atmosféru ve škole má i zájem rodičů. Tady na vesnici jsou ctižádostiví, spolupracují se školou a dělají s dětmi pečlivě domácí přípravu," říká ředitelka Eva Doležalová, která mě při návštěvě školy provází.

První, co mě zaujme, jsou schody do vyšších pater budovy s vyjmenovanými slovy, které jsem si tak mohl při jejich zdolávání zopakovat.

BEZ ZNUDĚNÝCH OBLIČEJŮ

Češtinu na druhém stupni učí na zdejší škole Aneta Hercová a my se proto jdeme přímo do její hodiny podívat. Samotná třída se nijak neliší od mnoha jiných, ale něco je jinak. Nevidím ani jeden znuděný obličej, hodina vypadá jak přátelské povídání. Všechny děti se dostanou ke slovu a je na nich vidět pohoda a zájem o probíranou látku. Ale aby nedošlo k mýlce, respekt ke své učitelce je u zdejších žáků patrný na první pohled. Abych se ujistil, čekám po vyučování na chodbě na skupinku dětí.

„Je to přesně tak. Asi by nás to tolik nebavilo, kdybychom měli jinou paní učitelku. Když něčemu nerozumíme, tak nám to klidným hlasem znovu vysvětlí. Ale umí se i rozzlobit, když třeba vyrušujeme, ale nekřičí. Jen se zamračí a my hned zmlkneme," chválí svoji češtinářku sedmačka Eliška.

V českém jazyce je kozojedská základní škola v úspěšnosti svých studentů u přijímacích zkoušek na prvním místě mezi školami v okresu Plzeň – sever a Aneta Hercová na tom má určitě svůj podíl.

„Ne že by češtinu moji žáci milovali, ale při výuce upřednostňuji přátelský přístup, takže si hodně povídáme a hodně toho řešíme. Ticho a klid v mé třídě byste tedy hledali marně. A před přijímačkami děláme s dětmi přípravu, kam všichni vědomitě chodí. Vyloženě se věnujeme těm testům, které se pak mohou u zkoušek objevit, zaměřujeme se hlavně na pravopis a práci s textem, která je pro děti obtížná, protože tam bývají texty poměrně dlouhé a děti se v nich ne moc dobře orientují," vysvětluje pedagožka.

Další školní schodiště mě pak procvičí v násobilce. Míříme totiž i za učitelkou matematiky Veronikou Vacínovou, jejíž studenti jsou u přijímacích zkoušek také nadmíru úspěšní. Mladá pedagožka se ale zpočátku zdráhá odpovídat s tím, že zásluhu na skvělých výsledcích z matematiky má její předchůdce a kolega František Bureš, prý matikář tělem i duší. Nakonec se ale přece jen nechá k odpovědím přemluvit.

„Co dělám jinak? Nevím, ale nemám klidné hodiny, občas hrajeme s dětmi matematické pohybové hry, aby se mozek okysličil a aby je to bavilo. A na začátku svých hodin často používám naši oblíbenou hru Plácačky. To jsou příklady s malou nebo střední násobilkou, u starších mocniny, které jdou vypočítat zpaměti. Soutěží spolu dva týmy a kdo dřív a rychleji ukáže na tabuli správný výsledek, často i s rozběhem, tak vyhrává. Nevím jestli mě mají žáci rádi, ale já se s nimi cítím skvěle," usmívá se sympatická matikářka.

NADANÝ ŽÁK POMÁHÁ SLABŠÍM

Na chodbě zjišťuji od dětí další zajímavou informaci. S paní učitelkou se dělí o vyučování matematiky patnáctiletý Honza Štěrba. Mimořádně nadaný žák tak pomáhá mladším spolužákům s pochopením některých příkladů. „Ode mne to berou jinak, snažím se jim to vysvětlovat i mimo vyučování tak, aby to pochopili," potvrzuje skromný deváťák. On sám má prý nejraději řešení logických matematických úloh, ale hravě zvládá i další předměty.

Ani se nedivím, že kozojedskou základní školu si vybrala ke svému pedagogickému působení i slavná sportovkyně Kateřina Emmons, která v kraji bydlí a na výběr měla několik dalších okolních škol. Své žáky zde učí anglickému jazyku a brzy přibude i tělocvik.

Úspěšné výsledky žáků ZŠ Kozojedy nemají tedy jen jednu jedinou příčinu. Je zřejmé, že k nim přispívá souhrn všech popsaných zjištění. Malá škola, schopní pedagogové, vstřícní rodiče a přátelské školní prostředí.

A znáte ten pocit, že byste se zase někam rádi vrátili jen tak, aniž byste museli?

Tak právě s takovým pocitem jsem z kozojedské základní školy odjížděl.

Co jde a nejde žákům ZŠ Kozojedy u přijímaček z češtiny?

Co znamenají čísla u témat? Jde o procento dobře vyřešených konkrétních úkolů z českého jazyka žáky dané školy při přijímacím řízení na čtyřleté obory na středních školách.

Kategorie otázek, % dobře vyřešených úkolů

• Skladba	89
• Porozumění textu	67
• Komunikace a sloh	75
• Tvorba slov a slovní zásoba	76
• Český pravopis	61
• Tvarosloví	58

Pozn.: Reportáž jsme dělali na jedné z nejlepších škol v okrese, kterou redakce Deníku vybrala podle tabulky nejúspěšnějších https://plzensky.denik.cz/zpravy_region/plzensko-prijimaci-zkousky-uspesnost-skol.html

Zdroj: prijimacky.ai a Cermat

Jaké školě se u přijímaček daří nejlépe z Rokycanska? ...čtěte v příštím vydání Deníku!

Dne 26. 2. 2024 jsme vyrazili se školou na lyžařský kurz. Poslední týden bylo teplo, a když jsme přijeli, nikde nebyl žádný sníh. Část nám ale zasněžili – učili jsme se zde začátky a docela jsme si i zajezdili. Vleky tedy nebyly v provozu a vyjít kopec byla pro nás pokaždé rozcvička. Zkušenější lyžaři byli poté 2 dny na Javoru s panem učitelem Šteflem a s Adél Urbánkovou. My jsme se mezitím plácali na našem malém plácku a odpoledne jsme prozkoumávali Železnou Rudu a její okolí. Vyšlápli jsme si na Černé jezero, zpátky jsme běželi 3,5 km, abychom stačili poslední ski bus. První den jsme navštívili všichni Informační a turistické centrum Železná Ruda. Večer jsme pak získané informace zúročili v testíku znalostí. Každý večer jsme hráli společenské hry a soutěže. Každý pokoj připravil pro ostatní program. Bodoval se průběžně celý kurz, lyžařské a snowboardové dovednosti, pokrok, ochota pomáhat, soutěže, úklid i dodržování večerky. Dneska je čtvrtek a večer jdeme do vyhlášené cukrárny Charlotte, těším se!
Všichni si to tu moc užíváme, máme hezké počasí a každý den se strašně nasmějeme. Je to tu úžasné. Děkujeme, paní ředitelko.

Linda Kolářová, žákyně 7. třídy

Školkový ples

Dne 26. 1. 2024 se v Kozojedech konal školkový ples. Děti měly možnost zahrát si na dospěláky a vyzkoušet si různé společenské tance. Proběhlo seznámení se společenskou etiketou, chlapci si vyzkoušeli žádat dívku o tanec a nechyběla ani dívčí volenka. Ples byl zahájen klasickou promenádou, kde jsme mohli vidět krásné róby. Zatančili jsme si společně například polku, valčík, kankán, macarenu, ale také ptačí tanec. Tančilo se sólo, i v páru. Všichni si to moc užili a na každého tanečníka čekala odměna v podobě tomboly.

Tereza Bilerová

Masopustní rej

Jako každý rok se v naší školce 13. 2. 2024 konal Masopustní rej. Toto období mají školkáčci moc rádi, protože se mohou proměnit ve své oblíbené postavy. Letos se nás sešlo díky nemocem sice méně, ale i tak nám nic nebránilo naplno si rej užít. V průvodu jsme mohli vidět hasiče, policisty, princezny, superhrdiny, kovboje, ale i pohádkové postavy. Všem to moc slušelo. Soutěžilo se, tančilo, zpívalo a každý si na konci odnesl nějakou odměnu.

Iveta Borkovičová

Maškarní ples v Kozojedech

Dne 9. 3. 2024 se v kulturním domě konal tradiční dětský maškarní ples, který pořádala Základní škola Kozojedy. Program začal úderem druhé hodiny. K poslechu a tanci hrál pan Šimice z Koryt, pro děti byly připraveny soutěže a bohatá tombola. Dětem se věnovali žáci a žákyně základní školy, tancovali s nimi a pomáhali jim při soutěžích. Na plese mohli všichni obdivovat různorodé masky, od tradičních princezen, víl a čarodějnic až po superhrdiny či piráty. Nejlepší maskou plesu se stala roztomilá včelka, za nejoriginálnější masku byla vyhlášena malá Máša. Vstupné bylo dobrovolné, děkujeme všem, kteří přišli a podpořili nás. Těšíme se na příští rok, kdy se opět setkáme na maškarním plese.

Aneta Hercová

Ledničtí otužilci

Začátek roku 2024 oslavili ledničtí velmi netradičně. Sešli se 1. ledna v 11:30 u požární nádrže a tři otužilci se vrhli do vody studené 4°C. Každý z nich přeplaval nádrž na délku a zpět. Při teplotě vzduchu 6,5 °C nebyl čas na dlouhé povídání a tak se po osušení a převlečení všichni vydali k domovům na horký čaj.

Hlavní benefity otužování jsou silnější imunita, zvýšení bdělosti, soustředění a produktivity, odbourání únavy, zrychlení metabolismu, lepší nálada, zlepšení psychiky, větší odolnost vůči stresu a úleva od bolesti.

PO

Božský Masopust

Už pošesté (podle božské kroniky) vyšel v sobotu 2. března 2024 v Bohách masopustní průvod, který obcházel takřka všechna stavení. Za podpory obce a SDH Bohy se tato tradice dále udržuje. Letos se sešlo více než 45 maškar různého charakteru a s přihlížejícími procházelo obcí kolem stovky lidí v průvodu, což k celkovému počtu 118 lidí v obci není špatný výsledek. Po obchůzce vsí byly maškary přesycené domácími koblihami, chlebíčky a dalšími specialitami. Sice unaveni, ale i tak za doprovodu skvělé kapely pana Saka, která je doprovázela celým průvodem, pokračovali tancovačkou v místním sále. Ač to přesně nedodržujeme, masopust se každý rok neslaví ve stejný den, je svátkem pohyblivým, stejně jako Velikonoce. Koná se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná čtyřicetidenní půst před Velikonocemi. V průvodu by neměl chybět medvěd jako symbol blahobytu a hojnosti, ženich a nevěsta jako symboly rodinného štěstí. Něco z toho se nám podařilo dodržet, a tak můžeme věřit v další šťastný rok. Poděkování patří všem zúčastněným maskám a také partě lidí, která zařídila přípravy a i následný úklid. Zvláštní poděkování přísluší paní Janě Havelkové ze Břízska, která již v loňském roce upletla nové čepice pro tradiční hrachovinové medvědy.

Zdeněk Šubrt – starosta obce Bohy

Kozlík z Kožlan opět nezklamal...

Poslední předjarní neděli uvedl v Kulturním domě v Kozojedech ochotnický divadelní soubor Kozlík z Kožlan divadelní hru Dívčí válka. Na motivy České národní pověsti, známé již z 12. století a především ze Starých pověstí českých od Aloise Jiráska napsal Dívčí válku jako komediální hru František Ringo Čech. A není se čemu divit, že se především lehkostí žánru, nadsázce, využitých tématech, stylu humoru, dotýkající ho se věčných témat erotiky a politiky, stala jednou z nejznámějších a nejhranějších divadelních her v České republice.

Děj této historické komedie začíná na veselohru dosti neobvykle a sice pohřbem kněžny Libuše. Vzhledem k technickým těžkostem s realizací smutečního aktu na jevišti, odehrává se tento mimo zorné pole diváka a vlastní děj pak začíná rozhovorem knížete Přemysla s vladykou Bivojem, vracejícím se z pohřbu. Kníže Přemysl, kolísající mezi smutkem po ztrátě milované ženy a radostí nad nově nabytou svobodou, se stává terčem útoků vdavekchtivé ctižádostivé Vlasty, která dovede nejistotu a strach dívek o podíl na veřejném životě využít ve svůj osobní prospěch a ambice nastoupit na místo kněžny Libuše. Při svém temperamentu a vášni neváhá k dosažení svého cíle použít jakékoli prostředky. A tak se rozehrává děj celé úspěšné dvouhodinové komedie, kterou v Kozojedech zhlédlo přes sto diváků. ***OÚ***

110 let SDH Břízsko

Sbor dobrovolných hasičů Břízsko-Robčice byl založen 8. března 1914. Dne 21. června téhož roku byla objednána výzbroj a výstroj a 2. května 1920 byla předána do správy sboru ruční stříkačka. Dne 6. května 1921 došlo k rozdělení sboru a usnesením valné hromady byla založen Sbor dobrovolných hasičů Břízsko. Prvním starostou byl zvolen Josef Janeček z čp. 2 a velitelem Václav Bulín z čp. 28, oba z Břízska. Ten v témže roce započal, jakožto zednický mistr, se stavbou zděné zbrojnice, která stojí v obci Břízsko dodnes. Stavitel Václav Bulín patřil k velice aktivním členům hasičského sboru, byl mimo jiné, i velitelem Okresní hasičské jednoty Kralovické.

Na valné hromadě 25. února 1922 bylo založeno družstvo žen, které se spolu s dalšími deseti sbory 25. června téhož roku zúčastnilo veřejného cvičení v Břízsku. Podle zápisů v hasičské knize byli břízští hasiči i nadšenými ochotníky. Od roku 1922 sehráli několik divadelních představení nejen v Břízsku, ale i v okolí. V této době čítal sbor 27 mužů, 9 žen a 14 přispívajících členů.

Roku 1933 nahradila původní první ruční stříkačku stříkačka motorová od firmy Smékal Slatiňany, tzv. „Smejkalka“. Zůstala ve vlastnictví sboru dodnes, i když už jen jako historický inventář. Na okrskovém sdružení, které se v Břízsku konalo 4. června 1933, promluvil p. Havlík, starosta plaské župy, kam místní sbor náležel a měl číslo 73. V roce 1938 se mění stanovy, zanikají župy a utvářejí se okresní hasičské jednoty. Sbory dobrovolných hasičů se také ruší a přejmenovávají se na hasičské sbory. Velitelem sboru byl 4. února 1938 ustanoven Josef Novák a starostou Václav Bulín.

16. prosince 1944 zatklo plzeňské gestapo Václava Bulína pro jeho hasičskou činnost. Byl vězněn v Terezíně, kde v květnu roku 1945 zemřel. Na uctění jeho památky vznikl podnět k postavení pomníku v Břízsku. Dne 9. května 1947 se rozhodlo, že se pomník postaví zároveň pro všechny padlé v obou světových válkách a obětem okupace. Pomník byl slavnostně odhalen 20. června 1948 za účasti 30 hasičských sborů.

V roce 1951 se zakládají „Místní hasičské jednoty“. Prvním velitelem byl zvolen J. Kožíšek. V této době se hasiči velkou měrou podíleli na kulturním a společenském životě v obci. Takřka každoročně pořádali pouťovou zábavu, připravovali masopust a nacvičovali divadelní představení. Břízští hasiči zasahovali také u několika velkých požárů. Po těchto, na činnost, bohatších letech nastaly roky chudší. Sbor čítal mnohem menší počet členů, který poklesl dokonce na pouhých devět, a činnost spočívala spíše v udržování techniky a zdrojů vody.

Novodobá historie sboru začala zhruba od roku 2000. Po delší odmlce ožila aktivita sboru nástupem nové generace. Hasiči se začali zúčastňovat soutěží v okolí včetně memoriálů pánů Bulína, Paška a Vodáka. A byli to převážně hasiči, kdo předělali třídu v budově bývalé školy na klubovnu, zrekonstruovali sociální zařízení, přestavěli bývalou kůlnu na venkovní posezení či postavili sušák hadic. Novým starostou sboru byl v letošním roce zvolen Luboš Lomička, Břízsko čp. 53. V současné době má sbor celkem 22 členů, kteří se starají o hasičskou techniku, stále se účastní cvičení a snaží se i s poměrně malým počtem členů o zachování činnosti sboru pro další období. Jsou i nezbytnou technickou pomocí při zásazích v nejbližším okolí, převážně u hašení lesních porostů nebo odstraňování padlých stromů.

V letošním roce si jednotka připomíná 110 let od svého založení. K této příležitosti proběhne v sobotu 15. června 2024 v Břízsku oslava a hasičská soutěž. Na tuto akci jsou všichni srdečně zváni, aby podpořili soutěžní družstva v jejich sportovním klání a hlavně, aby si užili den plný zábavy, dobrého jídla, pití a hudby.

OÚ

Tříkrálová sbírka

Mateřská škola se zapojila do Tříkrálové sbírky, která začala dne 8. 1. 2024. Děti si nejprve ve školce vyrobily tříkrálové koruny, oblékly si bílé pláště a poté vyrazily za doprovodu kytary, harmoniky a orffových nástrojů do ulic Kozojed. Navštívili jsme běžné domácnosti, místní firmy, obchod, ale i základní školu, kde přispěli nejen zaměstnanci, ale i někteří žáci. Pro děti to bylo příjemné zpestření a moc je to bavilo. Vykoledovaly si spoustu dobrot, což pro ně byla ta největší odměna. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se do sbírky zapojili.

Marie Vlčková

Březen, poslední měsíc mysliveckého roku

Měsíc, kdy myslivecké spolky bilancují a hodnotí výsledky své činnosti, měsíc kdy se dá ještě částečně zredukovat manko v plnění plánu odlovu spárkaté zvěře, měsíc kdy se tvoří plány činnosti na rok následující. Měsíc kdy je ještě potřeba částečně přikrmovat zvěř, která již přechází na zelenou potravu je potřeba omezit jadrné a dužnaté krmivo, které předkládáme pouze v malém množství. Naopak předkládáme dostatek soli a minerálů, které v tomto období březosti a porození potřebuje zvěř mnohem více než kdy jindy.

Březen je ale také měsícem, kdy do přírody vstupuje nový život, kdy se příroda probouzí ze zimního útlumu. Začínají kvést první jarní byliny, keře i stromy. V honitbách se objevují první zajíčci – „březňáčci“. Bachyně metají selata, můžeme spatřit první muflončata, hnízdí kachny „březňačky“.

V březnu se uskutečňuje sčítání zvěře, jehož výsledky jsou důležité pro plánování mysliveckého hospodaření v nastávajícím období. Počítáme nejenom kusy zvěře, ale všímáme si také jejich kondice a zdravotního stavu. Do všech těchto aktivit se mohou také zapojit vlastníci honebních pozemků.

Členská schůze našeho spolku, na které se řešily všechny tyto aktivity, se uskutečnila v sobotu 9. března 2024. Od 17:00 hodin předkládali úspěšní lovci ve společenské místnosti v Lednici řádně upravené, „vypreparované“ trofeje zvěře a znaky „škodné“, ulovené v roce 2023. Vlastní jednání schůze začalo v 19:00 hodin. Nejdříve předseda spolku Jaromír Bech zhodnotil činnost v uplynulém roce. Ocenil aktivitu členů, jak v práci pro myslivost, tak jejich zapojení do kulturně–společenské činnosti v obci. Velice kladně ohodnotil především tradičně zdařilý myslivecký ples a také podíl spolku na úspěchu Kozojedského kulturního léta. Upozornil však také na malou aktivitu a neúčast některých členů na těchto společných akcích.

Poté hospodář MS seznámil členskou schůzi s výsledky lovu zvěře. Celkem bylo v roce 2023 uloveno 417 kusů spárkaté zvěře. Nejvíce bylo uloveno daňčí zvěře – 179 kusů, 19 daňků a 160 ks „holé“ zvěře. Černé zvěře bylo uloveno 146 kusů. Mufloní zvěř – 40 kusů – 13 muflonů a 27 kusů „holé“. Jelen sika – 16 kusů – 6 jelenů a 10 kusů „holé zvěře“.

Nejlepšími lovci byli vyhlášeni ***Vladimír Hykyš*** – 42 kusů, ***David Hykyš*** – 27 kusů, ***Petr Machovec*** – 26 ks. Při hodnocení odstřelu spárkaté zvěře byli také ohodnoceni nejúspěšnější lovci škodné zvěře - ***Miroslav Kučera ml.***, ***Petr Pánek***, ***David Hykyš*** a ***Vladimír Hykyš***. Celkem bylo v roce 2023 uloveno 78 kusů škodné zvěře – 42 lišek, 11 kun, 9 jezevců, 7 strak, 6 koček a 3 mývalové.

Hospodář také připomněl významná životní jubilea některých členů spolku. Šedesáté narozeniny oslavili pánové ***Pavel Štol*** a ***Zdeněk Soukup***. Oběma oslavencům povolil myslivecký spolek přednostní odstřel trofejové spárkaté zvěře dle vlastního výběru. K přání pevného zdraví a ještě mnoha mysliveckých zážitků a loveckých úspěchů přidal oběma oslavencům také bohatě naplněné dárkové koše.

Předseda spolku Jaromír Bech pak předal Vladimíru Hykyšovi, dlouholetému myslivecké hospodáři našeho spolku myslivecké

vyznamenání za „Zásluhy o myslivost“ III. stupně, které mu bylo uděleno Oblastním mysliveckým spolkem v Plzni za dlouholetou aktivitu v myslivosti a za výrazný podíl na rozvoji myslivosti v regionu severního Plzeňska.

Jednání výroční členské schůze bylo zakončeno provoláním zdaru české myslivosti a krásným hlaholem Halali na počest veškeré ulovené zvěře.

„Myslivosti zdar“ ***Václav Troch***

Z činnosti mysliveckého spolku Čivice

Myslivecký spolek Čivice zajišťuje mysliveckou činnost na území několika obcí – konkrétně se jedná o Kozojedy (Břízsko a Robčice), Kaceřov a Dobříč (Čivice). V prosinci loňského roku náš spolek pořádal tradiční mysliveckou zábavu – tzv. „Poslední leč“, kdy nám každoročně k tanci a poslechu hraje pan Václav Žákovec z Dobříče. V roce 2024 je Poslední leč plánována na sobotu 30. 11. 2024 v kulturním domě v Kaceřově. Všichni přátelé myslivosti, hudby a tance jsou srdečně zváni!

Prvořadým úkolem po každého myslivce v zimním období je především přikrmování zvěře a doplňování soli (tzv. lizu) do slanisek. Na jaře provádíme očistu a desinfekci krmelců, zásypů a ostatních krmných zařízení, ale také jejich opravu – nutnou většinou po pádu stromů vlivem velkého větru.

Jednou z prvních brigád našeho spolku, se mimo jarního sázení stromků pořádá organizované hledání srnčat a jejich záchrana před sečením velkými zemědělskými stroji. Brigáda na sázení stromků je částečnou pomocí

myslivců směrem k lesním hospodářům v jejich péči o les a jeho obnovu. Důležitá je i spolupráce se ZD Dobříč a ostatními soukromými zemědělci – po dohodě s nimi zajišťujeme noční hlídání polí, abychom předcházeli škodám způsobených zvěří na jejich pozemcích.

Od 1. května, kdy je povolen lov srnců, se rozbíhá také naše lovecká sezóna naplno. Podzim je spojen se společnými naháňkami – každoročně pořádáme 3. První je společná s HS Koryta, další je spojena s poslední lečí v Kaceřově a poslední je tzv. “povánoční procházka” v okolí Břízska a Robčic.

Jelikož se v posledních letech rozšířil trend různých nočních procházek a běhů, dbejte zvláště v jarním a letním období bezpečnosti. Pokud se pohybujete krajinou či lesem za šera či tmy, mějte prosím reflexní prvky nebo ideálně čelovku, aby jste byli vidět! Jak vy, tak i vaši čtyřnozí přátelé.

„Myslivosti zdar“ ***Jana Kroftová***

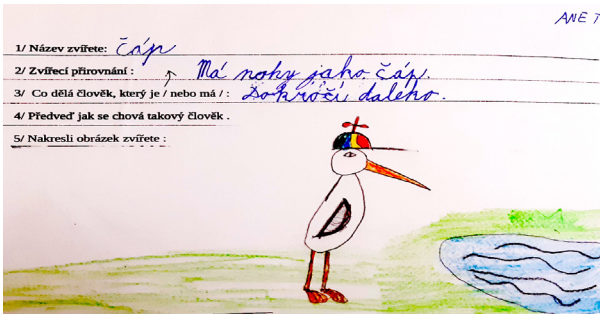
Už jsem čtenář

Je název celorepublikového projektu určeného pro žáky 1. tříd, který pořádá SKIP Praha. Cílem je vytvářet a prohlubovat u dětí zájem o knihy a o pravidelnou návštěvu knihoven. Do této prospěšné akce se zapojili i naši prvňáčci a navštívili knihovnu ve školní družině. Pro první setkání jsem vybrala knihu „O výru Václavovi“, která pojednává o pobytu zvířátek ve zvířecí škole. Děti následně porovnávaly chování zvířátek a svoje vlastní. Při druhém setkání jsem žáčkům přečetla pohádku „O princezně Žalobíně.“ Následovalo povídání o chování princezny. Potom děti malovaly obrázky hradů a k nim vystřihovaly a lepily princezny, rytíře a strašidýlka. Pak si vybíraly a prohlížely knihy a které se jim zalíbily, ty si vypůjčily domů.

Věřím a těším se, že se brzy při podobných akcích zase sejdeme.

Věra Kovářová

Drzý jako opice

To je název knihy, kterou jsem použila při besedě s žáky 3. ročníku v knihovně ve školní družině. V knize jsou humorně popisovány charakteristiky chování zvířat a jejich přirovnání k lidským vlastnostem. Věřím, že každý z nás už byl někdy např. „Šťastný jako blecha“, popř. si žije krásně jako „Prase v žitě.“ Děti předvedly hlasité čtení, porozumění příběhu a pak kreslily zvířátka a předváděly chování lidí podle přirovnání. Následoval výběr knih, které děti zaujaly a jejich vypůjčení. Závěrem jsme si všichni zahráli pohybovou hru „Čáp ztratil čepičku.“

Děkuji dětem za návštěvu a věřím, že další setkání se zase brzy uskuteční.

Věra Kovářová

Kratochvilné čtení na každý měsíc - Tereza Herzogová, Baby boom - Králík

Každý, kdo se stane rodičem, se dříve nebo později setká s fenoménem hledání. Ne že by snad hledal děti. Ale všechno ostatní ano. Ti malí drobečkové mají totiž dar (nebo prokletí) vytvářet kolem sebe permanentní chaos a od rána do večera se systematicky a neúnavně zabývají přenášením věcí z jednoho místa na druhé. Rodič pak za nimi pln zoufalství chodí a marně vrací vytroušené věci zpět na své místo. Často je to nerovný souboj a při soupeření se dvěma či více malými přenašeči může dost často připomínat boj s větrnými mlýny.

Samozřejmě existují odolní a důslední jedinci, kteří to zvládnou. Já mezi ně bohužel nepatřím. Velkou měrou tomu přispívá skutečnost, že jsem od přírody chaotik, který musí vynakládat velkou dávku sebekontroly, aby vracel věci tam, kam patří. Naštěstí můj muž je pravý opak – puntičkář, jehož vlivem se míra chaosu v naší domácnosti podstatně snižuje. Stejně však mám pocit, že to u nás doma často vypadá jako v sanatoriu pro pacienty s Alzheimerem. Stále se totiž něco hledá a následně se to nachází na více než podivných místech. Jako kupříkladu punčocháče na fíkusu, lego v troubě, zubní kartáček mezi šroubováky, panenka v mikrovlnce nebo třeba dudlík strčený do trupu kytary. A nejhorší samozřejmě je, když se hledá něco důležitého, například klíče, mobil, nabíječky, Ecův poslední román nebo třeba – Králík.

Určitě to znáte – děti si oblíbí nějakou hračku (obvykle tu nejšerednější) a pak ji tahají všude s sebou, v extrémních případech až do tanečních. A naše Anička měla Králíčka. Usínala s ním v postýlce už od narození a paradoxně čím byla starší, tím k té malé plyšové dečce s hlavou a tlapkami chovala vřelejší vztah. Zatímco všichni ohrnovali nos nad sepraným, ušmudlaným a ožižlaným plyšákem, pro Aničku to byl nejmilovanější kamarád na světě. A ačkoliv měla spoustu jiný krásných hraček, na svého jediného Králíčka nedala dopustit. V noci se k němu tiskla a držela ho za uši, přes den si s ním povídala, prohlížela s ním obrázkové knížky, dívala se s ním na pohádky, krmila ho čokoládovými jogurty (protože ty měl Králíček nejraději), nosila ho v baťůžku na procházky, jezdila s ním k babičce, prostě bez něj nedala ani ránu. Králík také plnil spoustu jiných funkcí, například sloužil jako univerzální alibi:

„Fuj, Aničko, ty ses pokakala…“

„Ne ne. Já jsem plincezna a plincezny nesmlděj. To byl Kjálíšek!“

„A kdo pomaloval pastelkama tu zeď? Taky Králíček?“

„Jo jo. Kjálíšek zlobí, dáme mu na pjdelku, jo?“

A jednoho krásného (lépe řečeno černého) dne se Králík ztratil. Respektive vypadnul Aničce z kočárku, když jsme ráno odvedli jejího staršího brášku Míšu do školky. Zachvátila mě hysterie. Rozjela jsem se panicky s kočárem a třikrát projela tam a zpátky trasu od baráku ke školce. Skenovala jsem každičkou píď chodníku, nakukovala do odpadkových košů. Dokonce se ptala kolemjdoucích, ale po Králíkovi jako by se zem slehla.

„Kjálíšku, milášku, kde jsi?“ vyřvávala naše holčička z kočárku na celé sídliště. Chudinka si ještě v tu chvíli neuvědomovala, že její milovaný přítulník nejspíš zmizel navždy. Když jsem si vybavila, jak je naše holčička na ten umolousaný hadřík fixovaná, téměř se mi hrnuly slzy do očí.

Zajely jsme tramvají do města, kde jsem si potřebovala zařídit několik věcí, a rozhozená nečekanou ztrátou jsem se zastavila v hračkářství, kde jsem za nekřesťanský peníz koupila smutné holčičce velkého růžového slona. Pak jsme zase uháněly zpátky, abychom stihly vyzvednout Míšu před obědem ze školky.

Když jsme se pak všichni sklíčeně vraceli domů, pořád jsem ještě s prchavou nadějí prohledávala očima trávníky a nakukovala do minimálně desetkrát probádaného křoví. Čtyřletý Míša se loudal za mnou a zamyšleně pozoroval mraky plující po obloze. V tom náhle zastavil, oči se mu rozzářily a prstem ukázal nahoru do větví stromu.

„Kjálíšek!“ zavýskala Anička v kočárku.

Zvedla jsem oči a rozbušilo se mi srdce. Byl tam. Seděl si na větvi a celou dobu pozoroval, jak běháme sem a tam jako cvoci. Samou radostí jsem Míšu skoro umačkala. Hned jsem ho za odměnu vzala na zmrzlinu a jako nálezné mu pořídila nové hasičské autíčko.

Když jsme se pak doma všichni vzpamatovali z prožitého dobrodružství, přišla jsem za Aničkou do pokojíčku. Stála u kuchyňky oblečená do dětské zástěrky, na ručičce měla kuchařskou rukavici, a právě cpala svého milovaného Králíčka do hrnce. Když se jí to povedlo, přiklopila ho pokličkou a strčila kastrol i s plyšákem do trouby.

„Co to děláš, zlatíčko?“ zeptala jsem se vyděšeně toho nevinného dvouletého dítěte.

„Pešu Kjálíška, aby nám už neutek, víš?“ zamrkala kukadly Anička.

A já si pomyslela, že jednou z ní určitě vyroste praktické děvče.

Publikováno s laskavým svolením autorky

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU JARO 2024

Kontejnery na svoz velkoobjemového odpadu budou přistaveny do obcí:

KOZOJEDY (u KD a prodejny COOP) ... v pátek **19. dubna** a odvezeny budou v pondělí **22. dubna**
LEDNICE ..... v pátek **19. dubna** a odvezeny budou v pondělí **22. dubna**

BOREK, BŘÍZSKO a ROBČICE ..... v pátek **26. dubna** a odvezeny budou v pondělí **29. dubna**

PATŘÍ SEM:

- **starý nábytek** (křesla, židle, skříně, válendy)
- **podlahové krytiny** (koberce, linolea)
- **sanitární keramika** (umyvadla, vany, toalety)
- **staré lyže, kola, velká zrcadla, matrace** apod.

POZOR – NEPATŘÍ SEM:

- **veškerý nebezpečný odpad** (lednice, televizory, počítačové monitory, zářivky a výbojky, autobaterie, zbytky barev, zářivky,...)
- **tříděný odpad** (papír, sklo, plasty, železo)
- **kompostovatelný odpad** (tráva, listí,...)
- **uhynulá domácí zvířata** (ta patří do kafilérní stanice)
- **běžný komunální odpad**
- **stavební suť a kameny** (střešní krytiny, dlažba apod.)

KULTURNĚ-SPOLEČENSKÉ AKCE 2024

6. 4. **UKLIĎME ČESKO** - Robčice
13. 4. **ODYSSEA** (21:00 KD Kozojedy)
20. 4. **UKLIĎME ČESKO** – Kozojedy
9. 5. **BESÍDKA KE DNI MATEK** (14:00 školní zahrada Kozojedy)
11. 5. **STAROČESKÉ MÁJE**
8. 6. **MEDIUM + AGNES ROCK** (hřiště TJ Sokol Kozojedy)
11. 6. **UMĚLECKÉ ODPOLEDNE ZŠ KOZOJEDY** (16:00 KD Kozojedy)
15. 6. **110 LET SDH BŘÍZSKO** oslava výročí, hasičské cvičení
22. 6. **O ZLATÝ KLÁSEK** (náves Lednice) XII. ročník soutěže v sečení trávy + dětský den
20. 7. **LEDNICE FEST** celodenní fotbalové klání družstev z okolí večerní rockový festival (náves Lednice)
27. 7. **TURNAJ V MALÉ KOPANÉ, SIFON** (9:00 hřiště TJ Sokol Kozojedy)
10. 8. **V. ŽÁKOVEC** – Robčice (15:00 Hospůdka u Horů)
31. 8. **MYSLIVECKÉ ODPOLEDNE** zábavné odpoledne na myslivecké téma (13:30 hřiště TJ Sokol Kozojedy)
21. 9. **POCHOD KOZOJEDSKÝM OKOLÍM**
22. 9. **MALÁ MUZIKA NAUŠE PEPÍKA** (KD Kozojedy)
28.–29. 9. **MEZINÁRODNÍ MISTROVSTVÍ ČR V MOTOCYKLOVÉ ENDURO SOUTĚŽI**
25. 10. **ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY HANUŠE ZÁPALA** (17:00 Lednice, následuje přednáška o H. Zápalovi, klubovna SDH Lednice)
9. 11. **ZÁVĚREČNÝ MOTOKROS, SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ „MISTRŮ ČR V ENDURU“**
30. 11. **VÁNOČNÍ TVOŘENÍ** (14:00 KD Kozojedy)
30. 11. **ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU** (17:00 Robčice)
7. 12. **POSLEDNÍ LEČ** hudba V. Žákovec (19:00 KD Kozojedy)
14. 12. **ADVENTNÍ KONCERT ŽIHELSKÝ PĚVECKÝ SMÍŠENÝ SBOR** (17:00 KD Kozojedy)

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU A ELEKTROODPADU

SOBOTA 27. dubna 2024

ROBČICE	.....	8:00–8:20
BŘÍZSKO	.....	8:30–8:50
BOREK	.....	9:00–9:20
KOZOJEDY	Prodejna COOP	9:30–10:00
	KD	10:10–10:30
LEDNICE	.....	10:40–11:00

časy svozu jsou orientační, záleží na množstvím odpadu v předchozích obcích a naplněnosti vozů

Nebezpečné odpady:

Znečištěné obaly – prázdné obaly od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů apod.
Odpadní barvy – zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů
Absorpční činidla – čistící tkaniny, znečištěné ochranné oděvy a rukavice, znečištěné hadry
Motorové a ostatní oleje
Olejové filtry
Pneumatiky:
– osobní, nákladní / pokud je to možné bez disků /
NE – traktorové pneumatiky, duše, pneumatiky od jednostopých vozidel a jízdních kol,
Použité elektrozařízení:
– malé spotřebiče – vysavače, žehličky, fény, holicí strojky, pily, vrtačky aj.
– TV, monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače aj.
– velké spotřebiče – pračky, sušičky, myčky, mikrovlnné trouby, el. sporáky,
– chladící zařízení – chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky
Spotřebiče musí být kompletní !!!
Ostatní:
– zářivky – trubicové, výbojky, úsporné zářivky
NE – běžné, reflektorové a halogenové žárovky!

Dostávejte zprávy z naší obce prostřednictvím SMS nebo e-mailu.

Galileo Smart Info

Vážení občané

naše obec Vám nabízí možnost bezplatné služby Smart Info na odesílání důležitých informací a zpráv z obce přímo do Vašich mobilů pomocí SMS nebo na váš email.

Co služba přináší?

- Doručovaní SMS a e-mailů od obce
- Bezplatná služba
- Jednoduchá a rychlá registrace
- Možnost výběru kategorií zpráv
- Jeden účet pro více služeb
- Osobní údaje v bezpečí

Jak se zaregistrovat na odběr zpráv?

Registrace je velmi jednoduchá a rychlá.

1. Stačí kliknout na tlačítko zaregistrovat nebo načíst QR kód.
2. Vybrat svoji obec.
3. Zvolit kategorii zpráv, které chcete dostávat.
4. Zadat své kontaktní údaje.
5. Potvrdit a jste zaregistrováni.

K odběru zpráv se můžete zaregistrovat

Na webových stránkách naší obce

Chci se zaregistrovat

Jednoduše načtením QR kódu

Co můžete získat registrací do Smart Info?

- Oznámení o výpadcích elektřiny, odečtu vody, plynu...
- Připomenutí svozu odpadu
- Pozvánky na připravované události a akce v obci
- Změny otevíracích hodin pošty, obchodu, úřadu...
- Termíny očkování domácích zvířat
- Krátké a podstatné informace z obce

NOVINY OBCE KOZOJEDY
vydává Obec Kozojedy – Jana Görnerová, Kozojedy 100
e-mail – obec@obeckozojedy.eu
oficiální stránky obce – www.obeckozojedy.eu
grafika – Petra Ouhrabková
vycházejí od června 2002 čtvrtletně

Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili. Budeme rádi, když do našich novin také přispějete.